

mehhe rahha temma kotti suhho panna / agga tem-
ma ennese hõbbe karrika piddid nemmad selle nore-
ma kotti suhho pannema / ja se sündis Jofepi san-
na järrele. Kui hoimiko walge sai / siis lasti
need mehhed ärraminna. Agga kui nemmad weel
liinast kargele ei sanud / läkkitas Jofep tedda / kes
temma kolia ülle olli / nende järrele / kes ütles nen-
de wasto : mikspärrast täskute teie kurja hea eest ?
eks teie polle minno Issanda karrikast ennesega
wotnud ? ja need mehhed spannid se kõrne immels
ja ütlesid : kelle jurest so sullaste seast sedda leitakse /
se peab surrema / ja ka meie tahhame omma issan-
dale sullastiks jada. Ja se kolia hoidja ütles : olgo
se nüüd nenda teie sannade järrele. Ja nemmad
joudsid ja tõstsid igga üks omma kotti Ma peäle
mahha ja teggi omma kotti lahti. Ja ta hakkas
neid läbbi otjima wannemast noremast sadil / ja se
karrikas leiti Penjamini kottist. Ja nemmad kät-
ristasid ommad rided lõhki / ja iggaüks panni koor-
ma omma eesti selga ja läksid taggasi lifina. Ja
neid widi Jofepi kotta / kes weel alles seäl olli / ja
nemmad langsid temma ette maui mahha. Ja
Jofep ütles : mis tõ se on / mis teie ollere teinud /
eks teie tea / et ma sedda woiksu pea ärrawata ?
Ja Juda ütles : Mis peame omma issanoale ütle-
ma ?

ma ? mis peame räkima / ja mis peame enna-
gels pannema ? Jummal on so sullaste ülleko-
hut leidnud / wata / ni meie kui se / kelle läest se
karrikas on leitud / jame omma Issandale salla-
stks. Agga Jofep ütles : Ei mitte / waid se mees /
kelle läest se karrikas on leitud / peab mulle salla-
stks jama / agga teie minge üles rahhoga omma
issa jure. Sepärrast ehmatas Juda issadarranis
wägga / et ta omma wanna issa jures selle nore-
ma wanna pärrast olli kärechheks sanud. Ning
ta astus Jofepi liggi ja ütles : Ma pallun / mo
issand / et lasje omma sullane ühhe sanna räkida /
ja argo süttigo so wihha põlkema so sullase peäle.
Siis ta hakkas laiemalt temma ette juttustama /
kuida se wanna issa esmalt polegi et tahtnud se
noremma poia nende seltsis lasta ärraminna /
agga nemmad ollid ütelnud : meie ei woi selle
mehhe silmi nähha sada / kui meie norem wend
meiega ei olle ; siis temma se wanna ütelnud :
Teie teate / et minno naene mulle kaks poega il-
male tonud / teine on ärra murtud ehk / et ma ei
sanud tedda ennam nähha / ja nüüd tahhate teie
seddasinnast ka mo silma eest ärrawotta / kui tem-
male peaks äppardust juhtuma / siis sataksite teie
mo hallid juuksed se õnnetusse läbbi hauda. Et
nüüd